

کارایی واکسن آنفلوآنزا بین ۴۰ تا ۶۰ درصد

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت گفته است که بهترین زمان برای تزریق واکسن، شهریور و مهر ماه است، اما در یک‌های آنفلوآنزا تا اواسط زمستان هم، افراد پرخطر می‌توانند این واکسن را تزریق کنند. به گزارش ایلنا، قباد مرادی در این باره گفت: «آنفلوآنزا، بیماری‌ای است که معمولاً سالیانه با تغییراتی که در ژنتیک آن ایجاد می‌شود، سوبه‌های جدیدی ایجاد می‌کند. این بیماری کمی متفاوت از اغلب بیماری‌های دیگر است که برای آن‌ها واکسن تولید می‌شود. به همین دلیل، واکسن آنفلوآنزا هر سال باید به‌روز شود.» به گفته مرادی: «لازم به ذکر است که این واکسن کارایی صددرصدی ندارد و کارایی آن بین ۴۰ تا ۶۰ درصد است.» او ادامه داد: «معمولاً فرآیند تهیه واکسن در دنیا برای آنفلوآنزا، از بهار هر سال آغاز می‌شود و تا اواسط تابستان ادامه دارد.»

چگونگی توزیع شیر مدارس

مدیر دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت، درباره برنامه شیر مدارس در سال تحصیلی جدید توضیح داد. به گزارش ایسنا، احمد اسماعیل‌زاده گفت: «کمیته علمی شیر مدارس تصمیم گرفته است که شیر، سه نوبت در هفته در مدارس توزیع شود اما اختیار این موضوع به وزارت آموزش و پرورش واگذار شده تا با توجه به بودجه‌ای که برای این موضوع در نظر گرفته شده، نسبت به نوبت‌های توزیع شیر در مدارس، تصمیم‌گیری کند.» او ادامه داد: «وزارت آموزش و پرورش خواهان اعتبار ۹ همتی برای برنامه شیر مدارس بود، اما بودجه حدود ۶/۵ همتی برای این طرح تخصیص یافت. با توجه به اینکه با این بودجه نمی‌توان تمام مناطق کشور را پوشش داد، کودکان مقطع ابتدایی مدارس دولتی مناطق محروم، اولویت اول اجرای برنامه شیر مدارس هستند و این برنامه از ابتدای مهرماه در دستور کار است.»

کمیود ۳ هزار خودروی آتش‌نشانی

مدیرعامل سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران با تأکید بر کمیود تجهیزات و ناوگان آتش‌نشانی در کشور گفته است که حل این مشکل با بودجه ناچیز شهرداری‌ها ممکن نیست. باید با تعامل با نمایندگان مجلس، بودجه اختصاصی برای رفع این ناترازی‌ها تصویب شود. قدرت‌الله محمدی با بیان اینکه آمارگیری‌های انجام‌شده نشان از کسری حدود سه‌هزار دستگاه خودروی آتش‌نشانی در کشور دارد، ادامه داد: «علاوه بر این کمیود، تجهیزات موجود نیز به‌شدت فرسوده هستند و میانگین قدمت برخی از آن‌ها به بیش از ۲۵ سال می‌رسد که با استانداردهای جهانی فاصله زیادی دارد.»

ادامه سر مقاله

در ادامه چنین مشکلی خود را در اجرا هم نشان خواهد داد. اجرای کارها به نسبت ناهماهنگ و باری‌به‌هرجهت و حتی ملوک‌الطوایفی خواهد شد. به نظر می‌رسد که درک عمومی ما از پرونده هسته‌ای در داخل کشور متأثر از این ویژگی‌های منفی است. پس منتظر باشیم که مشکلات ناشی از این ویژگی‌ها بر این پرونده نیز بار شود. جامعه ما بیش از هر چیز نیازمند تحلیل جامع از مسائل خود به‌ویژه از مسئله هسته‌ای است. بیان گزاره‌های محدود، حتی اگر درست هم باشند کافی نیست. باید همه واقعیت را دانست. همچنین، نخبگان باید تا حد ممکن از طریق رسانه‌ها در فرآیند تصمیم‌گیری مشارکت کنند و بر اجرا نیز نظارت شود. فردا که تصمیمات به نتیجه درست نرسید، هیچ‌کس مسئولیت نخواهد پذیرفت.

مستولان وزارت بهداشت در گفت‌وگو با «هم‌میهن»، مجبور شدن مردم به پرداخت هزینه‌های دندانپزشکی از پس انداز دلار و یورو و قرض کردن پول را تأیید می‌کنند

درمان دندان از اندوخته روز مبادا

وزارت بهداشت: نیمی از سالمندان ایران دندان ندارند

عکس: ایلنا

عضو شورای بهداشت دهان و دندان و رئیس هیئت‌مدیره جامعه دندانپزشکی ایران در گفت‌وگو با «هم‌میهن» می‌گوید. او می‌گوید که انسان‌ها سالم به دنیا می‌آیند و آنچه باید مورد توجه قرار گیرد این است که شرایطی در کشور ایجاد شود که سلامت آنها حفظ شود. فرخ‌زاد از سیاست‌های فعلی کشور انتقاد می‌کند: «این بدترین تفکر و سیاست کشور است که مردم مریض شوند و مجبور باشند خدمت بگیرند و بعد مسئولان فکر کنند چرا نمی‌توانند به آنها خدمت درمانی بدهند. چرا زمینه سلامت بودن مردم مهیا نیست؟ ما باید از مسئولان این را مطالبه کنیم. انسان‌ها مریض به دنیا نمی‌آیند و دندان‌های‌شان مشکلی ندارد.» او معتقد است، در کشوری که اقتصاد غلط است مردم نمی‌توانند سالم بمانند؛ چون تغذیه آنها غلط است و از نظر روحی و روانی تحت فشار زیادی هستند: «زمانی که مردم از نظر روحی و روانی وضعیت بدی دارند، همه بدن آنها خراب می‌شود، زمانی که آلودگی هوا هست، ریه سالم ندارند، سرب باعث پوسیدگی دندان می‌شود. هزینه دندانپزشکی آخرین قسمت این مسیر است. باید این موارد حل شود. وظیفه دولت فراهم کردن زمینه سالم‌ماندن شهروندان است. ما باید ورزش کنیم که سالم بمانیم اما یک باشگاه را بگاز در این کشور وجود ندارد. هزینه باشگاه صبرابر از خدمات دندانپزشکی گران‌تر است.»

او وظیفه دولت را انجام کارهایی می‌داند که اقتصادی سالم را به ارمان بیاورد: «اما نباید آدم فقیر و نیازمند داشته باشیم و دهک‌بندی‌ها معنایی ندارد. کشوری با این میزان ثروت، چرا باید مردمش زیر خط فقر زندگی کنند. این مسئله باید حل شود و اگر این موضوع بر طرف شود، همه مردم سلامت دهان و دندان خواهند داشت. در تمام دنیا ثابت شده اگر وضعیت اقتصادی مردم خوب باشد، میزان رسیدگی به سلامت دهان و دندان افزایش پیدا می‌کند.» فرخ‌زاد می‌گوید که برای خروج از این وضعیت هیچ راهکاری وجود ندارد: «از فردی که شب گرسنه می‌خوابد، نمی‌شود انتظار داشت فکر سلامت دهان و دندان‌اش باشد. از فردی که نگران امنیت فرمایش است، نمی‌توان انتظار داشت به سلامت دهان و دندان رسیدگی کند. فردی که نگران پرداخت هزینه تحصیل فرزندش در مدرسه و دانشگاه است، فرصت رسیدن به خودش را ندارد.»

او معتقد است، زمانی که مردم از حداقل‌های زندگی برخوردار باشند، به سلامت دهان و دندان‌شان می‌رسند: «بیمه‌های تجاری می‌گویند بخش درمان برای آنها زیان‌ده است. نگاه به درمان هم در سیستم‌های بیمه، تجاری است. دولت باید بیمه‌ای داشته باشد که فارغ از سود و زیان، خدمات درمانی ارائه و بودجه آن را باید تأمین کند. بودجه را باید مجلس و سازمان برنامه و بودجه تأمین کنند. هر چقدر در درمان پول خرج کنید، باز هم کم می‌آورد.»

فرخ‌زاد از پروتکل‌های درمانی کشور انتقاد می‌کند: «سیاست‌گذاران باید برای حفظ سلامتی مردم وقت بگذارند. بچه‌ای که به دنیا می‌آید، سالم است و سلامت او باید حفظ شود. تغذیه بچه دبستانی باید درست باشد که سلامت‌اش حفظ شود. او مریض نمی‌شود که دولت بخواد پول خرج کند و به دنبال

دل و دماغ پرداختن به فعالیت‌های بهداشتی نظیر مسواک‌زدن و نخ‌دندان کشیدن و استفاده از دهانشویه را ندارند. به گفته او، در چنین شرایطی مطب‌ها و کلینیک‌های دندانپزشکی خالی‌تر و خلوت‌تر می‌شوند: «مرور کارکرد مطب به‌وضوح ریزش درآمد تابستان را نسبت به سه‌ماهه اول سال نشان می‌دهد. حتی کارکرد سال ۱۴۰۴ نسبت به سال گذشته هم پایین‌تر است، آن هم با وجود تورم ۴۰ تا ۵۰ درصدی جامعه.» هزینه‌های تمام شده پیدا و پنهان برای انجام یک درمان (مثلاً دندان‌پزشکی) افزایش یافته: از هزینه اجاره مطب و تجهیزات و مواد به‌گير تا رقم قبض برق و آب و حقوق پرسنل و مالیات: «زمانی نه‌چندان دور سود خالص دندان‌پزشکان از خدمات درمانی شاید بیشتر از ۶۰ تا ۷۰ درصد بود اما در حال حاضر آورده من پس از کسر هزینه‌های مطب کمتر از ۲۰ درصد است.»

او در پاسخ به این سوال که دولت و بیمه‌ها چه نقشی در تغییر این وضعیت می‌توانند داشته باشند، می‌گوید: «سال‌هاست مدیران و مسئولان ما از همراهی نکردن بیمه‌ها و سهم کم دولت در پرداخت از جیب مردم: برای خدمات درمانی و به‌طور خاص، دندانپزشکی گالیه می‌کنند. جالب همین است که گالیه می‌کنند. کسی که وظیفه حل معضلات و مدیریت مشکلات را دارد، در حال گالیه و اظهار تأسف است. اگر مدیر اجرایی ما دست به گالیه برداشته، پس بهبود شرایط و رفع چالش‌ها وظیفه کیست؟» شایان معتقد است، حتی زمانی که وضعیت اقتصادی کشور بهتر بود و پول نفت راحت‌تر و بیشتر از امروز به اقتصاد ایران تزریق می‌شد، سلامت دهان و دندان در اولویت نبود: «این موضوع سهم خاصی از بودجه نداشت و اگر هم بودجه‌ای بود، مدیران لایقی برای هدایت بودجه و زیرساخت مناسبی برای صرف آن وجود نداشت. در حال حاضر هم اگر در بدنه دولت، وزارت بهداشت و دانشگاه‌های علوم پزشکی هم مدیر دلسوزی باشد، در نبود بودجه و روی زمین ماندن و حل نشده باقی ماندن، چالش‌های جدی‌تر و بزرگ‌تری مثل تأمین داروی بیماران خاص و تجهیزات پزشکی برای بیماری‌های مهلک‌تر، بودجه‌ای برای حوزه دندانپزشکی باقی نمی‌ماند و از دست مدیران و مسئولان مرتبط با دندانپزشکی کار خاصی بر نمی‌آید.»

جیب دولت خالی است و بیمه‌های پایه نظیر تأمین اجتماعی و خدمات درمانی و نیروهای مسلح پول ندارند: «هیچ بیمه‌ای زیر بار پوشش بیشتر و بهتر خدمات دندانپزشکی نمی‌رود. آن هم در شرایط فعلی اقتصادی ما.» او بر این باور است که راه‌حل مشکلات دندانپزشکی فقط و فقط پیشگیری است: «باتوجه به جیب‌های خالی مردم، برای دندان‌های پوسیده و از دست‌رفته فعلی کار زیادی نمی‌شود انجام داد. باید همه وقت و توجه‌مان را معطوف به آموزش مادران، پدران، معلمان و البته کودکان برای توجه بیشتر به فعالیت‌های پیشگیرانه کنیم. وقتی پول در مان دندان‌مان را نداریم، عاقلانه‌ترین کار این است که جلوی پوسیده شدن آنها را بگیریم.»

▼ زمینه سلامت بودن مهیا نیست

«وضعیت اقتصادی مملکت خوب نیست و وقتی این اتفاق می‌افتد در همه چیز تأثیر می‌گذارد.» این جمله را بهزاد فرخ‌زاد،

نسیم سلطان‌بیگی
خبرنگار گروه جامعه

بهزاد فرخ‌زاد عضو شورای بهداشت دهان و دندان:

سیاست‌گذاران باید برای حفظ سلامتی مردم وقت بگذارند. بچه‌ای که به دنیا می‌آید، سالم است و سلامت او باید حفظ شود. تغذیه بچه دبستانی باید درست باشد که سلامت‌اش حفظ شود. او مریض نمی‌شود که دولت بخواد پول خرج کند و به دنبال بیمه بگردد. ما باید نگاه‌مان را عوض کنیم. نگاه سیاستمدار، سیاست‌گذار و قانون‌گذار باید عوض شود. باید از آنها بخواهیم در جهت حفظ سلامتی مردم قوانین را بیه‌ریزی کنند. اگر این اتفاق بیفتد تمام مشکلات ما حل می‌شود

بیش از نیمی از مردم به سلامت دهان و دندان‌شان بی‌توجه‌اند و به دندانپزشکی نمی‌روند. این آماری است که زهرا قربانی، سرپرست دفتر سلامت دهان و دندان وزارت بهداشت به «هم‌میهن» می‌گوید. اما آن نیم‌دیگر هم که برای درمان نزد دندانپزشکان می‌روند، این روزها پس اندازه‌های زندگی‌شان را که به دلار و یورو تبدیل کرده‌اند، به‌جای هزینه درمان به پزشک می‌دهند. این همان موضوعی است که سیامک شایان، دندانپزشک و فعال رسانه‌ای جندی‌پیش در توییتری اعلام کرد و حالا قربانی با تأیید این خبر می‌گوید: «دومین سهم پرداختی از جیب مردم برای سلامت به دندانپزشکی برمی‌گردد و هشت‌درصد از افرادی که برای دریافت خدمات مراجعه کردند، هزینه‌های کمرشکن داشتند که به این معنی است که مجبور شدند یا از ذخایر‌شان استفاده کنند یا قرض کنند. این مشکل وجود دارد و من نمی‌توانم آن را تکذیب کنم.» امیرضارکن، مشاور وزیر بهداشت در حوزه بهداشت دهان و دندان هم می‌گوید، حل این مشکلات کاری سخت و پرچالش است که نیازمند همراهی سازمان‌های زیادی است.

▼ پرداخت دندان از اندوخته

سیامک شایان، دندانپزشک و فعال رسانه‌ای، چندی پیش در توییتری نوشت: «تاژی‌ها خیلی از بیماران مطب هزینه درمان را به دلار و یورو می‌پردازند. اول فکر کردم تعداد بیماران مهاجر و ساکن خارج زیاد شده اما خیلی زود فهمیدم اکثر این عزیزان ساکن ایرانند فقط گفتگیشان به ته دیگ خورده و مجبور شده‌اند برای پرداخت هزینه، اندوخته و پس‌اندازشان را خرج کنند.» او حالا در گفت‌وگو با «هم‌میهن» پرداخت هزینه درمان به ارز را به‌عنوان یک مشکل اقتصادی معرفی می‌کند: «مردم دارند از پس‌اندازشان برای درمان هزینه می‌کنند، اما نه درمان‌های بزرگ، حیاتی و البته پر خرج بلکه برای درمان ریشه (عصب‌کشی) و پرکردن دندان. پس انداز را برای روز مبادا نگه می‌دارند اما ظاهراً روز مبادا فرا رسیده و گفتگیشان به ته دیگ خورده، جیب‌های بیشتر از هر زمان دیگری خالی شده و مردم حتی برای خرج‌های کوچکی که از آنها گریزی نیست، مثل فرونشاندن درد دندان، دست در اندوخته‌های آینده‌نگرانه‌شان می‌برند و از آن خرج می‌کنند.» در شرایط فعلی اقتصادی، درمان اولویت و سهم کمتری در سبد خانوار دارد و پیگیری‌های درمانی و چکاپ‌های سالیانه به تأخیر می‌افتد و درمان‌های دندانپزشکی از همه مهجورتر: «درد دندان کسی را نمی‌کشد و راه حل آن بسیار ساده است، نهایتاً کشیدن دندان. دور از انتظار نیست که شاخص‌های سلامت دهان و دندان سال‌به‌سال و حتی روزبه‌روز افت کند. از طرفی، مردم اندوخته‌ای برای انجام درمان‌های دندانپزشکی ندارند و از طرف دیگر، هزینه کمتری برای فعالیت‌های بهداشتی و پیشگیرانه نظیر چکاپ‌های سالیانه و درمان دندان‌ها در مراحل اولیه و حتی خرید اقلام بهداشتی صرف می‌کنند و